

Camellier och en del Nyholländska växter, och för dessa måste särskilt dertill inrättade förökningskaster eller hus begagnas. Här vill jag blott anföra något om förökning i allmänhet, och sönderfaller den i fem afdelningar, neml. förökning genom frön, sticklingar, anläggare, ympning och oculering.

1. *Frösädd.* Det allmännaste af alla föröknings-sätt är genom frön. Naturen i sin stora hushållning begagnar sig sjelf af densamma, och rör ännu sin arm lika kraftigt, som på skapelsens tredje dag; de prunkande skatterna gro, blomma, bära frukt och dö. Sådan är lifvets stora växelgång, sådan äfven växternas.

De krukor, hvori frösädd i allmänhet företages, böra vara mera vida än djupa och på botten af dem lägges ett godt underlag af krossade träkol eller krukskärfvor. Jorden tillblandas på samma sätt som nedanför skall anföras för sticklingar. Åro fröna grofva, af ett senapskorns storlek, böra de betäckas med $\frac{1}{4}$ tums jord, men, om de äro mindre, med $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{16}$ tum, och de fina alldeles icke, eller högst obetydligt. Vid vattning af fina frön är det godt, att lägga ett läskapper öfver krukans och sakta sprita vattnet på detta. Papperet kan få blifva liggande, tills de unga plantorna visa sig, då det bör borttagas och en glasskifva läggas öfver krukans, om plantorna äro fina och ömtåliga. Jemn fuktighet bör underhållas och skugga mot den starkaste middags-solen gifvas.

Hvad som mycket lättar frönas groning, äfven om sticklingars rotdaning, är att sätta krukorna på en drifbänk eller i en drifkur, om sådan finnes.